

Bilag 2.

HANDELSFLÅDENS VELFÆRDSRÅD

1. april 1976.

*Handelsministeriet, Slotsholmsgade 12,
1216 København K.*

Som det vil være handelsministeriet bekendt, tilvejebringes de til velfærdsrådets virksomhed fornødne midler gennem en velfærdsafgift, der efter § 3 i lov nr. 188 af 30. april 1948, således som denne bestemmelse senest er ændret ved lov nr. 105 af 25. marts 1971, er fastsat til 40 øre pr. dag for hver med dansk handelsskib forhyret søfarende, der er forsikret mod følger af ulykkestilfælde efter ulykkesforsikringslovgivningen. Velfærdsafgiften betales for tiden med 10 øre pr. dag af den søfarende, 10 øre af rederen og 20 øre af statskassen.

Velfærdsafgiften har i de seneste finansår indbragt følgende beløb:

1973-74	2.143.083,60 kr.
1974-75	2.090.537,20 -
1975-76	1.839.887,20 -

Det fremgår heraf, at velfærdsafgiften siden den seneste ajourføring, hvor afgiften med virkning fra 1. april 1971 blev hævet fra 20 øre til 40 øre pr. hyredag, har indbragt velfærdsrådet et stadigt faldende provenu.

Den i de seneste år stødfundne kraftige stigning i priser og lønninger har været meget følelig for velfærdsrådet til trods for, at man navnlig på personaleområdet har været yderst tilbageholdende. Der er ikke siden afgiftsforhøjelsen i 1971 sket nogen udvidelse af velfærdskontorets personale, der udgør 8 personer, hvortil kommer 2 i udlandet stationerede velfærdssekretærer. Dette har kun været muligt gennem stadige rationaliseringer af velfærdsarbejdet.

De stigende udgifter, som især har givet sig udtryk på lønningsområdet og indenfor bladdistributionen, har, i forbindelse med at

velfærdsindtægterne beregnes på grundlag af faste ørebeløb uden nogen form for indekssregulering, medført år for år stigende driftsunderskud.

Om velfærdsrådets virksomhed i de seneste år kan henvises til de af velfærdsrådet til handelsministeren afgivne årsberetninger, hvoraf bl. a. fremgår, at velfærdsrådet har søgt at tilpasse sit arbejde efter de behov, som skibsfartens strukturudvikling betinger. Velfærdsrådets arbejde er hovedsagelig koncentreret om tilbud til de søfarende, som kan kompensere for de af skibsfartens natur følgende forhold, der stiller sømanden socialt dårligere i forhold til landets øvrige borgere gennem vanskelighederne ved at udnytte de tilbud, det danske samfund taget i bredeste betydning giver.

Velfærdsrådets hovedaktiviteter må betragtes som samfundsopgaver enten som følge af, at de tilsvarende aktiviteter i land af det offentlige stilles til borgernes disposition, eller fordi aktiviteterne må anses som surrogater for ydelser, samfundet i øvrigt tilbyder sine borgere.

Den af velfærdsrådet drevne avistjeneste, der har til formål at give den søfarende mulighed for at holde sig orienteret om og fortsat føle sig tilknyttet det danske samfund, blev væsentligt udbygget efter den i 1971 gennemførte afgiftsforhøjelse. Avistjenesten omfatter dels udsendelse af ugeaviser direkte til danske skibe i udenrigsfart, dels udsendelse af forskellige dagblade til velfærdsstationer i udlandet, hvorfra aviserne bringes om bord i danske skibe, der anløber den pågældende havn. Desværre har velfærdsrådet af økonomiske grunde måttet beskære avistjenesten, der for det kom-